

Danielin kirja - sataseitsemänkymmentäseitsemän

144 000:n sinetöiminen: näkemyksiä Danielin näystä ja profeetallisesta symboliikasta

Jeff Pippenger
2024-04-07

Danielia kosketettiin kymmenennessä luvussa kolme kertaa; ensimmäisellä ja viimeisellä kerralla koskettaja oli Gabriel, ja keskimäinen kosketus tuli Kristukselta. Juuri keskimäisessä kosketuksessa Daniel tunsu turmeltuneisuutensa kaikkein terävimmän, sillä totuuden keskimäinen tienviitta edustaa kapinaa. Danielia kosketettiin toisella kerralla Miikael, sillä Hän oli laskeutunut alas kahdenkymmenen päivän päätyessä.

Kolmen ja puolen vertauskuvallisen päivän lopussa, joiden aikana Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kaksi todistajaa makaavat kuolleina kadulla, ääni herättää nämä kaksi todistajaa kuolleista. Juuri ylienkelin ääni herättää kuolleista. Mikaelin laskeutuminen Danielin kymmenennessä luvussa kahdenakymmenentenä toisena päivänä vastaa kahden todistajan ylösnousemusta vuonna 2023. Sillä aikaa kun kaksi todistajaa makasivat kuolleina kadulla, Hesekielille näytettiin heidän hajallaan olevat luunsa, ja häneltä kysyttiin, arveliko hän, että nuo laaksossa olevat kuolleet kuivat luut voisivat herätä kuolleista, eikä Hesekiel vastannut muuta kuin: ”Herra, sinä tiedät.”

Hesekieliä käskettiin sitten profetoimaan luille, minkä hän tekikin, ja tehdessään niin ne liittyivät yhteen, mutta eivät vielä eläviä. Hesekielin ensimmäinen profetia kokosi luut yhteen, mutta luiden herättäminen sotajoukoksi vaati toisen profetian. Hesekielin toinen profetia oli kolmannen voi-huudon profetia, jota edustivat ne neljä tuulta, jotka toivat luihin elämän. Ensimmäinen Aadam luotiin täydelliseksi, mutta lankesi sen jälkeen syntiin ja siirsi kuoleman koko jälkeläistölleen. Hesekielin kuolleiden luiden ylösnousemus on rinnakkainen Aadamin luomisen kanssa hänen täydellisyydessään, sillä Aadam muovattiin ensin, ja sitten Herra puhalsi häneen elämän hengen.

Tämä ei tarkoita, että kaksi todistajaa saisivat kirkastetut ruumiit, kun heidät herätetään takaisin eloon, sillä se ei tapahdu ennen toista tulemusta; heidän ylösnousemuksensa on kuitenkin rinnakkainen Danielin näylle kausatiivisesta ”marah”-näystä, jossa he muuttuvat sen kuvan kaltaisiksi, jota he silloin katsovat. Rivi rivin päälle asetettuna sinetöimisen prosessi esitetään profeetallisessa todistuksessa hyvin tarkoin.

Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa ”kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtevä elämän henki meni” näihin kahteen todistajaan, ”ja he” sitten ”nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka heidät näkivät”, ja silloin kuului ”suuri ääni taivaasta, joka sanoi heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa katselivat heitä.”

Ensiksi Henki meni heihin, sitten he nousivat jaloilleen, ja kun he seisoivat, pelko valtasi heidän vihollisensa, jotka olivat aiemmin riemuita heidän kuolemastaan. Sitten ääni kutsuu heidät ylös, ja heidän vihollisensa näkevät tapahtuman. Hesekielin kohdalla heidät tunnistetaan ensin hajalleen sirotelluiksi ja kuolleiksi laaksossa, sitten julistetaan profetia, joka kokoaa heidät yhteen, ja sitten toinen profetia saa heidät nousemaan ylös väkevänä sotajoukkona. Danielin kohdalla hän näkee ensin suuren näyn, joka synnyttää kahden luokan välisen eron, ja sen jälkeen häneen kosketaan kolmesti.

Ensimmäisellä kerralla, kun häntä kosketettiin, hänellä ei ollut voimaa, hän oli syvässä unessa, ja hänen kasvonsa olivat maata kohti. Uni edustaa kuolemaa. Silti hän kuuli lausutut sanat.

Älkää ihmetelkö tätä; sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä. Joh. 5:28.

Sitten Gabriel saattoi Danielin käsiensä ja polviensa varaan ja käski häntä sitten nousemaan seisomaan, minkä hän tekikin, vaikka vavisten. Tämän jälkeen hän kuuli Gabrielin sanat, mutta jäi mykäksi. Myös Hesekiel oli nähnyt Kristuksen näyn, ja se synnytti samanlaisen tapahtumien sarjan.

Ja heidän päänsä yläpuolella olevan taivaankannen päällä oli valtaistuimen muoto, näöltään safiirikiven kaltainen; ja valtaistuimen muodon päällä oli hahmo, ihmisen näköinen, sen yläpuolella. Ja minä näin ikään kuin meripihkan hohteen, kuin tulen näön sen ympärillä ja sen sisällä, hänen kupeittensa näöstä ylöspäin; ja hänen kupeittensa näöstä alaspäin minä näin ikään kuin tulen näyn, ja sillä oli kirkkaus ympärillään. Niin kuin sateen päivänä pilvessä olevan sateenkaaren näkö, niin oli ympärillä olevan kirkkauden näkö. Tämä oli Herran kirkkauden kaltaisuuden näky. Ja kun minä sen näin, minä lankesin kasvoilleni, ja minä kuulin puhujan äänen. Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle. Ja henki tuli minuun, kun hän puhui minulle, ja nosti minut jaloilleni, niin että minä kuulin häntä, joka minulle puhui. Hesekiel 1:26–2:2.

Näky saattoi sekä Hesekielin että Danielin tomuun nöyrytyneiksi, niin että he heittäytyivät maahan kasvoilleen. Siinä tilassa he kumpikin yhä kuulivat Herran sanan, ja heidät kumpikin saatettiin seisovaan asentoon kuullakseen ne sanat, jotka heille puhuttiin, ja kun he kuulivat sanat, ”Henki meni” heihin. Jumalallisuuden yhdistyminen toteutuu Jumalan Sanan vastaanottamisen kautta, jonka Pyhä Henki välittää. ”Sana” on se, mikä välittää jumalallisuuden ihmisyyteen. Tämä totuus on tunnustettava, jotta voitaisiin ymmärtää sen profeettallisen historian vakavuus ja merkitys, jonka Gabriel antaa Danielille yhdestoista luvussa. Yhdestoista luvussa esitetty profeettallinen historia on se väylä, jonka kautta pyhä öljy välittyy viisaille neitsyille.

Hesekielin kohdalla hänelle annetaan välittömästi ohje, että hänen tulee esittää sanoma laodikealaiselle adventismille, vaikka Hesekielille ilmoitetaan alusta alkaen, ettei laodikealainen adventismi kuule hänen sanojaan, sillä he ovat niskoitteleva heimo. Hesekielin kokemus on Jesajan kokemus kuudennessa luvussa, ja näin ollen kahden todistajan nojalla, kun Jumala herättää Danielin unesta, joka on kuoleman vertauskuva, Danielille annetaan sanoma laodikealaisen adventismin niskoittelevalle heimolle, mutta he eivät kuule.

Sitten Danielia kosketetaan toisen kerran, Kristuksen itsensä toimesta, joka koskettaa Danielin huulia, aivan niin kuin hän oli koskettanut Jesajan huulia alttarilta otetulla hiilellä. Tämän jälkeen Daniel saattoi puhua, mutta hän oli yhä vailla voimaa eikä hänessä ollut vielä henkeä. Hesekielin mukaan henki tulee ”neljän tuulen” sanoman myötä, joka oli Hesekielin toinen profetia. Hesekielin profetia neljästä tuulesta vastaa Danielin kolmatta kosketusta, sillä silloin henki tulee luihin ja ne nousevat jaloilleen suurena sotajoukkona. Danielin kolmannessa kosketuksessa hän vahvistuu.

18. heinäkuuta 2020 Jumalan viimeisten päivien kansa hajotettiin ja astui vertauksen viivytyksen aikaan. Sinetöimisen historia havainnollistettiin historiassa, joka ulottuu 22. lokakuuta 1844:stä vuoden 1863 kapinaan. Siellä esitetty historian linja asettuu päällekkäin ajan jakson kanssa, joka ulottuu 11. syyskuuta 2001:stä sunnuntailakiin, mutta se asettuu päällekkäin myös historian kanssa, joka ulottuu 18. heinäkuuta 2020:stä sunnuntailakiin. Tämä profeetallinen ilmiö perustuu siihen tosiasiaan, että symboleilla on useampi kuin yksi merkitys ja että merkitys määräytyy sen asiayhteyden perusteella, jossa niitä sovelletaan.

Kun tarkastelemme minkä tahansa noista kolmesta enkelistä tuloa ja työtä, niitä hallitsee sama tapahtumien järjestys. Ne saapuvat siinä kohdassa, jolloin niihin liittyvä ennustus avataan sineteistään. Tuo ennustus rakentuu kolmelle vaiheelle: sen saapumiselle, sen voimaannuttamiselle ja sen lopussa olevalle suljetulle ovelle. Historiassa on muitakin tienviittoja, mutta minkä tahansa noista kolmesta enkelistä saapumisen kolme koettelevaa tienviittaa ovat seuraavat: ensimmäinen tienviitta, jossa profetia avataan sineteistään; sanoma, joka avataan sineteistään, voimaannutetaan vahvistuksen kautta; ja tuo vahvistus ja voimaannuttaminen koettelevat sitten tuon historian miehiä ja naisia. Historian päätös tuottaa lakmuskokeen, joka osoittaa, ovatko ne, jotka seisovat kolmannessa koetuksessa, viisaita vai tyhmiä.

Ajanjaksossa 11. syyskuuta 2001 alkavasta historiasta sunnuntailakiin asti voidaan tunnistaa kolme enkeliä. Ensimmäinen saapui 11. syyskuuta 2001, toinen saapui 18. heinäkuuta 2020, ja kolmas saapuu pian tulevan sunnuntailain kohdalla (koetinkivenä). Lokakuun 22. päivä 1844 vastaa 11. syyskuuta 2001, vuosi 1856 vastaa 18. heinäkuuta 2020, ja vuosi 1863 vastaa sunnuntailakia. Näin ollen myös ajanjakso 22. lokakuuta 1844:stä vuoteen 1863 vastaa ajanjaksoa 18. heinäkuuta 2020:sta sunnuntailakiin asti, sillä 18. heinäkuuta oli sinetöimisen historian toisen enkelin saapuminen. Seuraava historia tunnistetaan edelleen oikein yksinkertaisesti minkä tahansa enkelin tienviitoiksi.

18. heinäkuuta 2020 paljastettiin eräs totuus, jonka tuli koetella tuota sukupolvea. Tämän historian toinen vaihe on se, kun kaksi todistajaa herätetään eloon. Tällöin heitä koetellaan sen suhteen, hyväksyvätkö he silloin ilmoitetun valon, mikä tapahtuu nyt. Sitten sunnuntailaissa (ratkaisevassa koetuksessa) tulee ilmi, kuka on ja kuka ei ole viisas neitsyt. Kun tarkastelemme historiaa yksinkertaisesti yhden enkelin rakenteena ja sitten asetamme 22. lokakuuta 1844:stä vuoden 1863 kapinaan ulottuvan ajan 18. heinäkuuta 2020:sta sunnuntailakiin ulottuvan historian päälle, havaitsemme, että vuonna 1849 sisar White ilmoitti Herran ojentaneen kätensä jälleen kootakseen kansansa jäännöksen.

22. lokakuuta 1844 vuodesta vuoteen 1849 Jumalan kansa oli hajallaan. Vuonna 1850 he laativat Habakukin kahdesta taulusta toisen. Tammikuussa 1851 he ilmoittivat uudesta kartasta Review'ssa. Jumalan kansa oli hajallaan, ja kolmas enkeli saapui valon kanssa. Sitten Jumala alkoi jälleen koota heitä yhteen, ja Hän antoi heille sanomasta, jota heidän tuli julistaa, visuaalisen esityksen, niin kuin Hän oli tehnyt vuonna 1842. Se valo, joka saapui 22. lokakuuta 1844, oli tiedon lisääntymistä, ja se jatkoi Hänen johdatuksessaan kehittymistään, ja vuonna 1856 tuon valon huippukivi esiteltiin. Tuo valo koski ”seitsemää aikaa”, joka oli ensimmäinen valo, jonka William Miller tunnisti ja joka esitettiin yhtenä niistä profetioista, jotka täyttyivät 22. lokakuuta 1844.

“Seitsemän ajan” valo vuonna 1856 oli sekä Millerille, ensimmäisen enkelin sanansaattajalle, annetun tiedon lisääntymisen päättävä valo, mutta se oli myös kolmannen enkelin päättävä valo, joka annettiin 22. lokakuuta 1844. Valon hylkääminen vuonna 1856 oli sekä vuonna 1798 sinetöimättömäksi avautuneen tiedon lisääntymisen hylkäämistä että myös 22. lokakuuta 1844 sinetöimättömäksi avautuneen tiedon lisääntymisen hylkäämistä, ja sen hylkäsivät ne, jotka silloin ja siinä siirtyivät Philadelphian kokemuksesta Laodikean kokemukseen. Vuoden 1863 kapina oli kolmas ja ratkaiseva koetinkivi, joka osoitettiin väärennetyn kartan avulla, joka poisti “seitsemän ajan” valon.

19. huhtikuuta 1844 koettu ensimmäinen pettymys kohtasi ensimmäisen enkelin filadelfialaista liikettä, koska Jumala piti kätensä niiden virheiden yllä, joita oli joissakin vuoden 1843 pioneerikaavion luvuissa. 18. heinäkuuta 2020 koettu ensimmäinen pettymys kohtasi kolmannen enkelin laodikealaista liikettä, koska ihmiset jättivät huomiotta sen, että 22. lokakuuta 1844 Kristus oli kohottanut kätensä taivasta kohti ja vannonut, ettei aikaa enää olisi. 18. heinäkuuta 2020 avattiin sinetti sanomasta, jonka oli määrä koetella tätä neitsyitten sukupolvea. Kuten vuonna 1850, Herra ojensi vuonna 2023 kätensä toistamiseen kootakseen yhteen Hesekielin kuolleet luut, jotka olivat maanneet kuolleina kadulla 18. heinäkuuta 2020 lähtien. Vuoteen 1851 mennessä oli olemassa sanoman uusi visuaalinen esitys, joka oli Habakukin toisen luvun profetian täyttymys ja osoitti siten, että vuoden 2023 jälkeen Herralla on uusi elävä lippumerkki kohotettavanaan, jota Habakukin kaksi taulua esikuvallisesti kuvaavat.

Habakukin kaksi taulua olivat esikuvallisesti kuvattuina sekä kymmenen käskyn kahdessa taulussa että helluntaijuhlan kahdessa huojutusleivässä. Nuo sataneljäkymmentäneljä tuhatta tunnistetaan esikoishedelmäuhriksi, ja he ovat ne, joista Malakiassa puhutaan ja jotka edustavat uhria ”niin kuin muinaisina päivinä, niin kuin entisinä vuosina”. Heidät korotetaan huojutusuhrina, jonka koko maailma tulee näkemään.

Sadaneljäkymmenen neljän tuhannen herääminen alkaa kokoamisella, ja tuo kokoaminen tapahtuu Jumalan Sanan kautta, sillä Hesekielin kuolleet luut kootaan kuulemalla Jumalan Sanaa, heidän ollessaan vielä kuolleita. Hesekiel edustaa sitä inhimillistä välikappaletta, joka julistaa sen sanoman, joka kokoaa luut, kun Herra ojentaa kätensä toistamiseen kootakseen jäännöksensä. Jesaja, Jeremia, Daniel, Johannes ja Hesekiel kaikki osoittavat sen inhimillisen tekijän, joka välittää jumalallisen sanoman kuolleille, kuiville luille.

Kun luut on koottu yhteen, Herra paljastaa tiedon lisääntymisen, joka avataan sinetistä juuri ennen kuin koetus aika päättyy, ja tätä tietoa edustaa ”se Danielin profetian osa, joka koskee viimeisiä päiviä”. Hesekielin toisessa profetiassa sinetistä avattu valo on kolmas voi-huuto, joka on itätuulen sanoma, joka puhalttaa elämän luihin ja vaikuttavasti saa ne nousemaan seisomaan mahtavana sotajoukkona. Danielille paljastettu valo on se valo, jota luvun yksitoista pohjoisen kuningas edustaa. Yhdessä Hesekiel ja Daniel edustavat ”sitä Danielin profetian osaa, joka koskee viimeisiä päiviä”, mikä on (idän) tuulen ja (pohjoisen) kuninkaan sanoma.

Mutta sanomia idästä ja pohjoisesta on pelästyttävä hänet; sen tähden hän lähtee liikkeelle suuressa vihassa hävittääkseen ja perin pohjin tuhotakseen monta. Daniel 11:44.

Vuonna 1856 Herra aikoi saattaa päätökseen kansansa sinetöimistyön, mutta he kapinoivat. Sanoma, jota Hän tarkoitti käyttää johdattaakseen heidät ulos laodikealaisesta tilastaan, oli 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”. Kun Herra alkoi koota kansaansa heinäkuussa 2023, Hän esitti heille jälleen ”seitsemän ajan” sanoman ja muun muassa osoitti, että esikuvallisen vastineen mukaisena sovituspäivänä riemuvuoden pasuunan tuli soida, jolloin myös seitsemännen pasuunan tuli soida. Riemuvuoden pasuuna on ”seitsemän ajan” vertauskuva, ja seitsemäs pasuuna on kolmas voi-huuto. Kun Miikael laskeutui Danielin kirjan kymmenennessä luvussa, Daniel edusti niitä, jotka saavat niiden kokemuksen, jotka rukoilevat 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun rukouksen, ja niitä, jotka pyrkivät ymmärtämään Danielin kirjan toisen luvun profetallisen salaisuuden.

Daniel edustaa niitä, jotka on koottu Jumalan äänellä ja jotka sitten seisovat jaloillaan vahvistettuina julistamaan idän ja pohjoisen sanomaa. He julistavat tuota sanomaa aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka. Prosessi, jossa tuo armeija nostetaan esiin, on profetian hyvin yksityiskohtainen aihe, ja se ajankohta, jolloin jumalallisuus alkaa yhdistyä ihmisyyteen täyttymyksenä sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisessä, alkoi siinä historiassa, jota Daniel 11:n jakeessa yksitoista kuvataan. Se historia, jota Daniel 11:n jakeesta yksi jakeeseen kuusitoista saakka esitetään, täyttää Daniel 11:n jakeen neljäkymmentä katketyn historian, toisin sanoen ”sen osan Danielin profetiasta, joka koskee viimeisiä päiviä”.

Kun alamme tarkastella Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeita kolmestatoista viiteentoista, jotka täyttyivät ensimmäisen kerran Paniumin taistelussa vuonna 200 eKr., on välttämätöntä ymmärtää näiden jakeiden merkitys. Panium on kolmas kolmesta sijaissodasta. Ensimmäinen taistelu päättyi paavikunnan ja sen sijaisarmeijan, Yhdysvaltojen, voittoon vuonna 1989. Seuraavassa taistelussa, jota jakeet yksitoista ja kaksitoista edustavat ja joka täyttyi Raphian taistelussa, etelän kuningas (Venäjä) voittaa pohjoisen kuninkaan ja sen sijaisarmeijan Ukrainassa. Kolmas taistelu tulee olemaan ensimmäisen kaltainen, jolloin paavikunta (pohjoisen kuningas) on voittava kommunismista (Yhdistyneet kansakunnat) sijaisarmeijansa (Yhdysvallat) välityksellä. Mutta kolmas sijaissota, joka on Paniumin taistelu, käynnistää myös kolmannen maailmansodan.

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissa.

“Niin kuin pyöränkaltaiset moninaiset järjestelmät olivat kerubien siipien alla olevan käden johdatuksen alaisina, samoin ihmiselämän tapahtumien monimutkainen kulku on jumalallisen

hallinnan alainen. Kansakuntien kamppailun ja melskeen keskellä Hän, joka istuu kerubien yllä, ohjaa yhä maan asioita.

Niiden kansakuntien historia, jotka toinen toisensa jälkeen ovat täyttäneet niille määrätyn aikansa ja paikkansa ja tiedostamattaan todistaneet siitä totuudesta, jonka merkitystä ne itse eivät tunteneet, puhuu meille. Jokaiselle kansakunnalle ja jokaiselle nykyajan yksilölle Jumala on määrännyt paikan suuressa suunnitelmassaan. Tänään ihmisiä ja kansakuntia mitataan luotinuoralla Hänen kädessään, joka ei tee virhettä. Kaikki ratkaisevat oman kohtalonsa omalla valinnallaan, ja Jumala hallitsee kaiken niin, että Hänen tarkoituksensa toteutuvat.

“Historia, jonka suuri MINÄ OLEN on sanassaan viitoittanut, liittäen lenkin toiseen profeettallisessa ketjussa, menneisyyden iankaikkisuudesta tulevaisuuden iankaikkisuuteen, kertoo meille, missä tänä päivänä olemme aikakausien kulussa ja mitä tulevana aikana on odotettavissa. Kaikki se, minkä profetia on ennalta ilmoittanut tapahtuvaksi tähän nykyhetkeen asti, on piirtynyt historian lehdille, ja voimme olla varmat siitä, että kaikki se, mikä on vielä tuleva, täyttyy järjestyksessään.”

“Kaikkien maallisten valtakuntien lopullinen kukistuminen on selvästi ennustettu totuuden sanassa. Profetiassa, joka lausuttiin silloin, kun Jumalan tuomio julistettiin Israelin viimeiselle kuninkaalle, annetaan tämä sanoma:

“Näin sanoo Herra Jumala: Ota pois päähine ja riisu kruunu: ... korota alhainen ja alenna korkea. Minä kukistan, kukistan, kukistan sen; eikä sitä enää ole, kunnes tulee Hän, jonka oikeus se on; ja minä annan sen Hänelle.” Hesekiel 21:26, 27.

Israelilta pois otettu kruunu siirtyi peräkkäin Babylonian, Meedo-Persian, Kreikan ja Rooman valtakunnille. Jumala sanoo: ”Sitä ei enää ole, kunnes Hän tulee, jonka oikeus se on; ja minä annan sen Hänelle.”

”Se aika on käsillä. Tänään ajan merkit julistavat, että seisomme suurten ja juhlallisten tapahtumien kynnyksellä. Kaikki maailmassamme on kuohunnassa. Silmiemme edessä täyttyy Vapahtajan ennustus Hänen tulemistaan edeltävistä tapahtumista: ”Te saatte kuulla sodista ja sanomia sodista... Kansa nousee kansaa vastaan, ja valtakunta valtakuntaa vastaan; ja monin paikoin tulee nälänhätää, ruttoa ja maanjäristyksiä.” Matteus 24:6, 7.

Nykyhetki on kaikkien elävien kannalta valtavan kiinnostuksen aikaa. Hallitsijat ja valtiomiehet, luottamus- ja arvovallassa olevat miehet, ajattelevat miehet ja naiset kaikista yhteiskuntaluokista, ovat kiinnittäneet huomionsa ympärillämme tapahtuviin tapahtumiin. He tarkkailevat kansojen keskuudessa vallitsevia kireitä ja levottomia suhteita. He havaitsevat sen voimakkuuden, joka on valtaamassa jokaisen maallisen tekijän, ja he ymmärtävät, että jotakin suurta ja ratkaisevaa on tapahtumaisillaan — että maailma on suunnattoman kriisin partaalla.

Enkelit pidättävät nyt riidan tuulia, etteivät ne puhaltaisi ennen kuin maailmaa on varoitettu sen lähestyvistä perikadosta; mutta myrsky on kokoontumassa, valmiina puhkeamaan maan ylle; ja kun Jumala käskee enkeleitään päästämään tuulet valloilleen, syntyy sellainen riidan näyttämö, jota mikään kynä ei voi kuvata.

”Raamattu, ja ainoastaan Raamattu, antaa oikean käsityksen näistä asioista. Siinä paljastetaan maailmanhistoriamme suuret viimeiset tapahtumat, tapahtumat, jotka jo nyt heittävätkä varjonsa edeltä, joiden lähestymisen ääni saa maan vapiseemaan ja ihmisten sydämet menehtymään pelosta.

”Katso, Herra tekee maan autioksi ja hävittää sen, kääntää sen ylösalaisin ja hajottaa sen asukkaat kaikkialle.... He ovat rikkoneet lait, muuttaneet säädöksen, rikkoneet iankaikkisen liiton. Sentähden kirous kuluttaa maan, ja sen asukkaat kärsivät rangaistuksensa.... Vaskirumpujen ilo vaikennee, riemuitsevien melu lakkaa, kanteleen ilo päättyy.’ Jesaja 24:1–18.

”Voi sitä päivää! Sillä Herran päivä on lähellä, ja se tulee kuin hävitys Kaikkivaltialta.... Siemen on mädäntynyt multakokkareittensa alla, aitat ovat autioina, ladot ovat hajotetut; sillä vilja on kuivunut. Kuinka karja huokaa! Nautalaumat ovat neuvottomat, koska niillä ei ole laidunta; myös lammasmaat ovat joutuneet hävityksen omiksi.” ”Viinipuu on kuivunut, ja viikunapuu nääntyy; granaattiomenapuu, palmupuu myös ja omenapuu, kaikki kedon puut, ovat kuivettuneet; sillä ilo on kuivunut pois ihmisten lapsilta.” Joel 1:15–18, 12.

”Sydämeni on tuskaa täynnä, aivan sisimpääni myöten; ... en voi vaieta, sillä sinä, sieluni, olet kuullut pasuunan äänen, sodanhälytyksen. Turmio toisensa jälkeen huudetaan; sillä koko maa on hävitetty.”

”Minä katselin maata, ja katso, se oli autio ja tyhjä; ja taivaita, eikä niissä ollut valoa. Minä katselin vuoria, ja katso, ne järkkäyivät, ja kaikki kukkulat huojuivat. Minä katselin, ja katso, ei ollut yhtäkään ihmistä, ja kaikki taivaan linnut olivat paenneet. Minä katselin, ja katso, hedelmällinen maa oli erämaa, ja kaikki sen kaupungit olivat hajotetut.” Jeremia 4:19, 20, 23–26.

“Voi! sillä se päivä on suuri, niin ettei sen kaltaista ole: se on Jaakobin ahdistuksen aika; mutta hän on pelastuva siitä.’ Jeremia 30:7.” Kasvatus, 178–181.